

Projekt "Šumski put"

Naš vrtić otvoren je prije jednu godinu u Milohničima u neposrednoj blizini šume – drmuna.

Naše prve šetnje odvele su nas baš prema šumi prema željama djece.

Šetajući specifičnim terenom (neravnim) punim zvukova, boja, mirisa i taktilnog doživljaja svaki dan puno smo učili odgovarajući na pitanja djece.

Naišli smo na zarasli put te je djecu zanimalo gdje taj put vodi.

Pitali smo roditelje i saznali da vodi do susjednog sela (Linardići) iz kojeg nam dolazi trećina djece.

Odmah smo vidjeli u tome prekrasnu šetnicu i učionicu na otvorenom. Cilj nam je bio potaknuti djecu i roditelje na pješačenje. Zatim učenje o važnosti drmuna i hrasta za ovaj kraj.

Dio puta smo sami svaki dan pomalo čistili.

Zatim smo drugi dio puta očistili zajedno s roditeljima u popodnevним satima. Uspjeli smo ovom akcijom spojiti put do kraja. Baka jedne naše djevojčice dočekala nas je s fritama na radost i veselje svih.

Put smo čistili baš na Svjetski dan pješčenja pa smo tako spojili obilježavanje i čišćenje.

Hodajući kroz šumu puno smo pričali i naučili jedni od drugih. Od jedne mame smo saznali da je djed njenog supruga tu sjekao drva i čudio se da čistimo put. Zato što nije korišten 60 godina.

Željeli smo ga ugostiti kao svjedoka vremena kada je drmun bio korišten.

Rado se odazvao barba Josip Milohnić. Došao je u pratnji svoje kćeri koja je ovom prilikom prvi put prošetala drmunom gdje joj je tata sjekao drva i držao ovce. Barba Josip nije mogao sakriti oduševljenje što će se put ponovo koristiti. Objasnio nam je kako je još kao dječak sjekao drva za ogrjev i prodaju.

Tanka drva su prodavali za pekare u Dalmaciji, a debela od hrasta - duba išla su za Italiju za izradu brodova.

Iz drmuna do mora drva su se vozila na vozu kojeg je vukao vol do obale gdje bi se ukrcala na brod.

Put je na nekim mjestima prolazio preko privatnih drmuna u koja se ulazilo preko škatica koje su bile točno napravljene da ljudska noga može nagaziti i prekoračiti kako "blago" (ovce) ne bi izašlo s paše.

A kad se prekorači trebalo se zatvoriti dračom.

Nakon toga odlučili smo staviti putokaze za naš revitalizirani put. Jedan tata je stolar pa smo ga posjetili u radionici i objasnili mu što trebamo. On je odrezao putokaze, a djeca su brusila, pisala nazive i bojala.

Zatim smo odlučili da ćemo sami probati postaviti putokaze. Uzeli smo potrebni alat. Kako je kolega spretn s alatom naše postavljanje putokaza s djecom je uspjelo.

Ubrzo nakon toga roditelji su se iz vrtića vraćali s djecom pješke kući. Naš prvi cilj je postignut!

No htjeli smo djeci ponuditi još više. Odveli smo ih u posjet Interpretacijskom centru maritimne baštine u Malinskoj gdje se čuva Ladva. To je monoksilni čamac napravljen od debla hasta izdubljen tesanjem.

Provozili smo se i tradicijskom drvenom barkom od hrasta koje se danas rijetko izrađuju.

U Centru smo naučili o važnosti drvena i hrasta u povijesti našeg otoka Krka.

Slagali smo brodove kroz interaktivnu igru na tabletu i slagajući puzzle.

Upoznali smo se s Maticem malićem u prirodnoj veličini kojeg je od drveta napravio samouki umjetnik Kristijan Linardić, ujak jedne naše djevojčice. Saznali smo da se on prema legendi skriva u drmunu i čuva ga baš kao i mi.

U šetnji drmunom naišli smo na hrpu glomaznog otpada.

Tata jedne djevojčice radi kao komunalni redar te smo ga obavijestili o problemu. Dogovoreno je čišćenje s bagerom i odvoz otpada. Na tom mjestu je planiran prostor za igru naše djece.

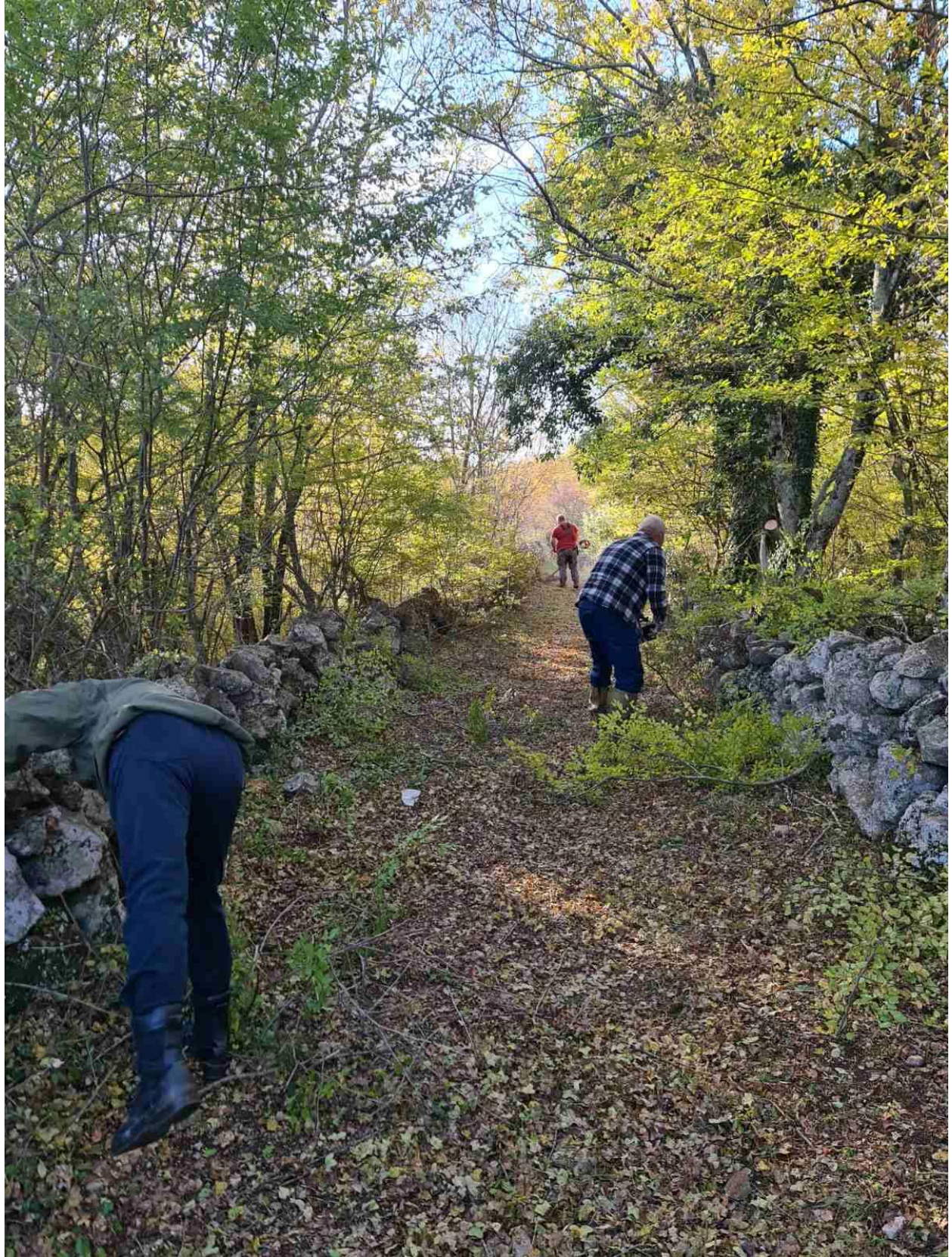
U Gradskoj knjižnici posudili smo slikovnicu o Matiću maliću i sada je čitamo. U procesu smo slikanja i oblikovanja lika malića kako bi postao naš knjiški junak.

Lovci područne jedinice Linardići također su odlučili očistiti dio puta te su se organizirali i očistili ga.

U sklopu projekta planira se još i izrada ukrasa od prirodnina pronađenih u drmunu.

Planira se i posjet poljoprivrednom gospodarstvu koje ima stado ovaca te suradnja s lokalnim lovcima kako bi saznali koja je njihova uloga danas u održavanju drmuna.

U planu je i vođena šetnja s certificiranim poznavateljem gljiva jer su djeca pokazala veliki interes za gljive tijekom šetnje kroz drmun.

Osim gljiva djeca su prepoznala divlje šparoge, samoniklo ljekovito bilje i žir. Žir smo posadili i sada pratimo njegov rast. Znamo da ga voli jesti divlja svinja, vjeverica koja stanuje ispred našeg vrtića i ptice. Zanima nas može li se napraviti neko jelo od žira pa radimo na istraživanju.

Naš projekt još traje. Važno nam je da smo postigli cilj koji smo postavili.

Cilj je bio očistiti put i potaknuti djecu i roditelje na šetnju kroz drmun.

Ovim projektom smo pokazali da su odgojitelji koristili suvremen način učenja. Napustili su tradicionalan shvaćanje znanja kao nečeg statičnog. U procesu konstruiranja znanja djeca sudjeluju osobnim angažmanom svatko prema svojoj individualnoj razini.

Odgojitelji stavljaju djecu u središte odgojno obrazovnog procesa jer žele razviti aktivne inicijativne i odgovorne osobe koje se usude razmišljati i djelovati. Od malih nogu su sustvaratelji sredine u kojoj žive!

Planira se izložba fotografija gdje će se javnosti prikazati što su djeca napravila, naučila i što će još naučiti. U korist razvoja djece pokazali smo da svaka aktivnost u vrtiću može sadržavati potencijal za podupiranje različitih aspekata njegova cjelovitog razvoja i priliku za objedinjavanje različitih područja njegova učenja i zadovoljava kriterije suvremenog integriranog kurikulumu.

Projekt je prijavljen na natječaj Novog list i INE te je osvojio prvo mjesto.

<https://www.novolist.hr/ostalo/promo/sumski-put-dokazao-da-djeca-od-najranije-dobi-pridonose-zastiti-okolisa/>

Pripremila: Jasminka Gršković

